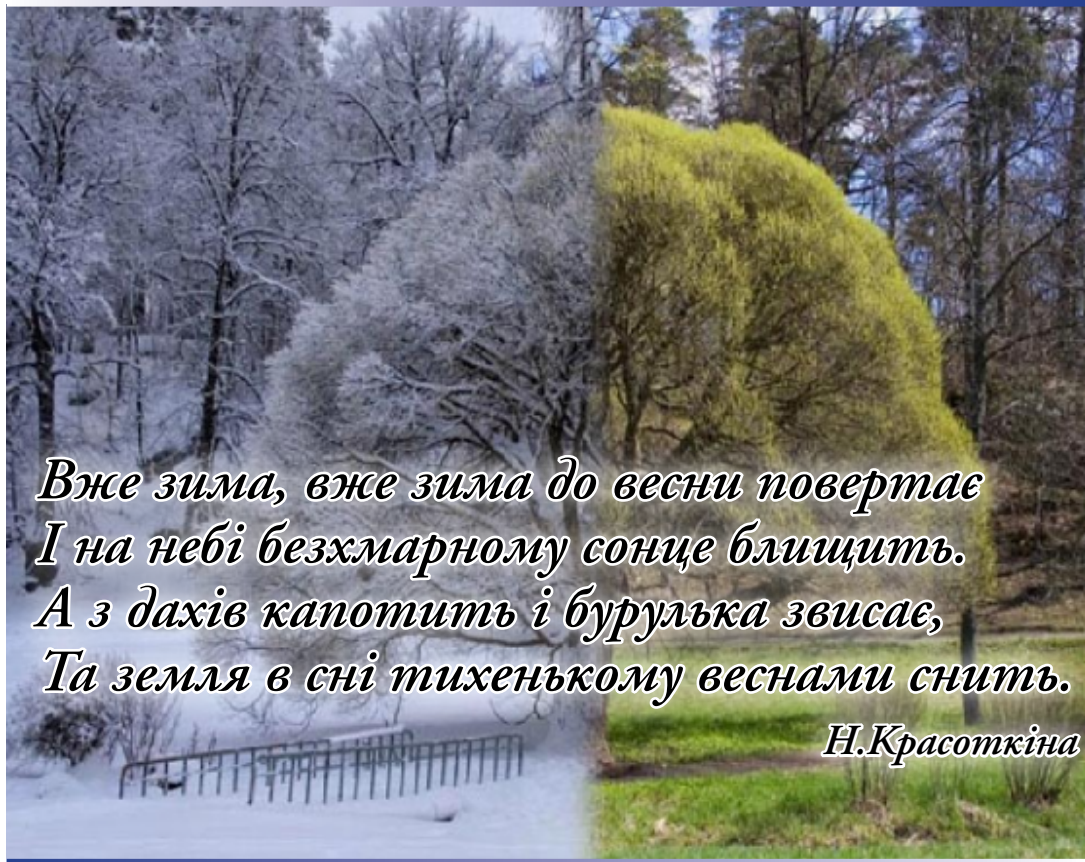

*Вже зима, вже зима до весни повертає
І на небі безхмарному сонце блищить.
А з дахів капотить і бурулька звисає,
Та земля в сні тихенькому веснами снить.*

Н.Красоткіна

Сьогодні в номері:

"Все починається з кохання..."

2 стор.

"Хто не знає своєї історії, той просто не має майбутнього"

4 стор.

Місце подвигу -
Афганістан

12 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

«...За якістю підготовки, сценічної культури та виступу учасників – це була одна з кращих програм...» - такі слова сказав 15 лютого на ранковій лінійці

головний глядач – директор обкомплексу, народний артист України, професор А.Є.Коротков. Вони коштують надзвичайно дорого.

Отже, знову лютий і всі чекають свято закоханих, а разом з ним традиційну і улюблену шоу-програму «Все починається з кохання». Підготовка до неї йшла особливо зосереджено, приспівливо, масштабно і виважено і саме тому пройшла чітко і організовано.

У цей день говорили тільки про любов, бо це почуття живе і ніколи не зникає, доки існує життя, адже кохання – це і є життя.

Як завжди, ключовими в програмі були її учасники, яких визначав клас.

Чотири чарівні дівчини – Анастасія, Ірина, Олена, Анна – та стільки ж привабливих юнаків – Руслан, Ігор, Олександр та Сергій.

Із розмови з кожним учасником стало відомо, що до когось ще не прийшло кохання, до однієї з дівчат уже «засилали» сватів, ну а дехто кохає саме зараз... Як би там не було, але, на наше щастя, всі вони ерудовані, красиві, розумні і, що важливо, з почуттям гумору.

Звичайно, завжди присутнє хвилювання, коли розпочинається блок запитань, але наші незамінні ведучі Неля Мазур та Ігор Саєнко зазначили, що їм було приємно спілкуватися з головними героями. На серйозні запитання відповідали щиро, по-філософськи. А які глибокі і вже дорослі роздуми про кохання!

Формат шоу-програми не змінювався, тож над представленнями і вітаннями від учасників до свята закоханих зосереджено і творчо працювали вихователі, педагоги-хореографи, вчитель музики, фахівці технічного центру.

Майстер-клас з хореографії показали на початку програми та в обох блоках міські 10-А та 11-А класи. Чарівній Анастасії та гламурному Руслану неймовірно поталанило: найгарніші, талановиті, а ще за допомогою своїх друзів зуміли показати себе в повній красі. Їх хореографічні постановки заслуговують найвищої похвали.

Дуже прагнуть брати приклад із досвідчених танцюристів учні обласних класів. Спокійна і мила Ірина, виважена і загадкова Анна, «натуральний блондин, на всю гімназію один» – Олександр зі своїми партнерами теж сподобалися глядачам.

Крім хореографічних композицій, в програмі звучали всім добре знайомі, але непрості за своєю складністю пісні. Одна з них «Минає день...» Миколи Мозгового на вірші Юрія Рибчинського. Її ризикнув виконати ще один учасник – красень Ігор. Безперечно, це був чи не найкращий номер за емоційністю і глибиною почуттів. До того ж йому так вдало допомагали Олександр і Жанна.

Були на сцені і наші гімназійні «две звезды» – ніжна і прониклива Олена та непередбачений Станіслав. Нехай вони ще не зовсім такі, як Пугачова і Кузьмін, але ж співали злагожено і виглядали дуже ефектно.

«Серьожа – молодець!» - такими були ключові слова в представленні першо-

«Все починається

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

З КОХАННЯ...

го юнака. І, дійсно, Сергій молодець! Мабуть, нелегко буде дівчатам пройти повз іскристі очі і чарівну посмішку. А до того ж він співає, танцює і з фортепіано на «ти».

Доречними в програмі були окремі номери та виставці. Впевнена, що кожного глядача переповнювали емоції під час виконання хореографічної композиції «Пігмаліон і Галатея». Юля Лопатюк була неперевершеною, а поряд із нею надійний партнер Микола Жученко. Щире спасибі їм за ці хвилини високого мистецтва і сценічної культури.

Байдужих не було і під час виконання танцю «Румба». Прекрасна Анастасія Міхнюк і достойний її партнер Антон Рижик змусили глядача затамувати подих і разом із ними пережити глибокі почуття.

Запальні і енергійні дівчата 10-В класу, ліричні і талановиті 9-класники заслужено отримали щирі оплески залу, а наші майбутні обласні випускники впевнено довели, що вони спроможні поставити гарну фінальну крапку. Спасибі їм за це!

Наша гостя, улюблениця, солістка обласної філармонії Тетяна Яковенко, як завжди, змусила насолоджуватися її чарівним співом.

Під урочисту музику всі учасники із рук директора облкомплексу отримали традиційні пироги, червоні троянди та сувеніри.

Отже, свято пройшло блискавично і хочеться, щоб ми всі пам'ятали:

Життя без кохання, життя без любові –

То небо без сонця, то небо безоре.

Життя неможливе, воно не існує,

Коли наше серце любові не чує!

Н.Брояковська

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Стань сніжинкою в моїх руках,
Стань лелекою в вирі небеснім,
Стань бажанням на моїх губах,
На тлі сонця в безкраї чудеснім.
Будь краплиною в морі душі,
Зорі сяйвом у сні на світанні,
На долоні любов залиши,
Трішки ласки й тепла від чекання.
Залишися, мов місяцеликий
Серед тисячі мрій-зірок.
Залишися, мов пісня музики,
Залишається в краї казок.
Будь веселкою в нашому краї,
І дощем весняним на полях.
Будь зі мною! Тебе я благаю,
Бо з тобою я тільки у снах.

Гарасько Ірина, 11-Б кл.

Не зникне низка спогадів про тебе.
Не зникне звук солодкого «Привіт»,
Упавши дзвінко, мов зоря із неба,
Осяє чудом розквіт моїх літ.
О мить! Не поспішай! Побудь зі мною!
Втрачаю дихання, коли тебе нема.
Рай на землі, коли я із тобою.
Коли ж без тебе — на душі зима.
Чи зможу я забути, відпустити?
Не знаю... І ніхто цього не зна...
Не хочу більше: лиш тебе любити.
А, може, це й для тебе новизна.
На щастя, доля нас звела не випадково.
Лиш ти і я — край неба і землі.
Для тебе - відповідь моя: «Усе чудово!».
А серце ж тоне далі у імлі.
Кожна клітинка прагне знову й знову
Почути звуків твоїх теплоту.
Ти, як наркотик, відбираєш мову,
А я мовчання в косу заплету.
Нехай забудеш ти віднині і довіку,
Я ж буду поряд в мріях повсякчас.
І долі дякуватиму без ліку,
Що невблаганно поєднала нас.

Гарасько Ірина, 11-Б кл.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

*Любовь — такое маленькое слово,
В себя включает мало букв
И не обозначает ничего другого,
Как чувства тех влюбленных двух...*

*Сливаясь в взгляде постепенно,
Искра сияет в их глазах.
И в белом танце непременно
Они кружатся в небесах.*

*И кто бы мог себе представить:
Две противоположности сошлись!
И крик души их не обманет:
Остаться вместе на всю жизнь.*

Гончар А., 10-А кл.

*В воздухе снежинки кружатся,
Ласкают прохожих лицо,
А мы не могли насмеяться
И верили: нас не разлучит никто.*

*Но ветер - дерзкий, бездушный.
Любви никогда он не знал.
Холодный и дикий странник
Все на пути разрушал!*

*И люди в страхе бежали,
А он их подхватывал, гнал...
Влюбленные за руки взялись...
Этого ветер и ждал!*

*Чем крепче они держались,
Тем он неистовей был:
Чувства глубокого, верного
Этим двоим не простил...*

*И потерялось два сердца,
Рук не сомкнуть больше им,
Закрылась от счастья дверца,
Ключ злой шутник подхватил.*

Данилова Л., 10-Б кл.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

*Хто не знає своєї історії, той
просто не має майбутнього*

Кожна людина повинна знати історію, культуру свого рідного краю, аби пишатися здобутками односельчан, та й просто для себе. Дивно зустрічати людей, які навіть не здогадуються, на честь кого названо вулицю, на якій вони живуть.

У рамках проекту «Я - громадянин, патріот своєї держави» учні 10-В класу отримали завдання дослідити історію, культуру, традиції рідного краю. Мене особисто завжди цікавило минуле моєї малої Батьківщини - села Глососи.

Назва селища має свою історію. Навесні болотисті береги річки Сухий Ташлик, вкриті густими заростями терну і глоду, завжди приваблювали своїм цвітом багато бджіл та ос. Тому назва Глососи, за однією із версій, утворилася поєднанням молдавського слова «глод» (болото) і назви цих комах.

Але одна із найцікавіших гіпотез виникнення назви села пов'язана із знайденням скарбом. Влітку 1961 року десятикласник Володя Чухрій

випадково натрапив, як установили пізніше, на поховання стародавнього воїна, можливо, навіть вождя з повним спорядженням: мечем, зброєю бойових коней, речами побуту і багатьма коштовностями. Частина цього скарбу мож-

на побачити в Музеї історичних коштовностей на території Києво-Печерської лаври.

Глососи є батьківщиною багатьох талановитих і сильних духом людей. Одним із них є відомий художник кінця 19 - початку 20 століття Феодосій Сафонович Козачинський (1864-1922 рр.). Його учнями були такі видатні художники-педагоги: О. Осмьоркін, П. Покаржевський, О. Фойніцький, А. Нюренберг, З. Рибак

Глососянин Фотій Мелешко (25 серпня 1889 р., с. Глососи - 1970 р.) - майор Армії УНР, український письменник, політичний діяч. Але умови царської цензури, активна участь у збройній національно-визвольній боротьбі

КРАЄВИД СЕЛА ГЛОСОСИ

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

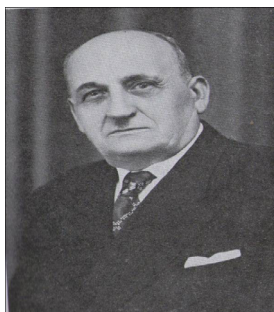

привели до того, що його перші роботи не були надруковані. У таборовому театрі навіть ставили його п'єсу «Понад Дніпром». Мелешко не тільки писав драматичні твори, а й сам грав на сцені. Найвідоміший його твір – роман «Три покоління». У Кіровоградському літературно-меморіальному музеї імені Карпенка-Карого зберігаються книжки, фото, деякі документи й рукописи Фотія, передані його дружиною Марією.

Терень Германович Масенко (10 листопада 1903 р., Глодоси — 6 серпня 1970) — український журналіст, поет, перекладач, автор цінних спогадів про митців доби «Розстріляного відродження». Його твір «Роман пам'яті» - своєрідний правдивий літопис тих років. Окремі розділи книги присвячено письменникам П.Тичині, М.Рильському, М.Кулішу, Л.Курбасу, художнику А.Петрицькому.

Слід згадати партизанку Віру Трохимівну Федченко-Смолянчук. Під час окупації села, ризикуючи життям, вона розповсюджувала листівки, допомагала бійцям Червоної армії тікати з концтабору. Своє життя Віра Трохимівна віддала за перемогу. В 1985 році одну із вулиць у селі Глодоси, де народилася Віра Федченко-Смолянчук, було названо її ім'ям. А на тому місці, де

стояла батьківська хата, було встановлено пам'ятник відважній партизанці. Загалом, 346 глодосян – учасників Великої Вітчизняної війни нагороджено орденами і медалями Радянського Союзу.

Ми пишаємось і здобутками наших сучасників. Так, Микола Паскарь – народний умілець, роботи якого демонструвалися на різних виставках у Новоукраїнці, Кіровограді та Києві.

Робота над проектом дала нам можливість поринути в історію та культуру рідних сіл, пізнати їх традиції, звичаї; дозволила дізнатися про відомих земляків, які зробили вагомий внесок у розвиток суспільства, держави. Недарма говорять: хто не знає своєї історії, той просто не має майбутнього.

Рідний край

*О рідний краю, який же ти красивий,
Який коханий і моему серцю милий!*

*Тебе я бачу завжди звідусіль,
Мої Глодоси – це одне з найкращих сіл.
Славетний рідний край скарбами
І знаними у світі постатями.*

*Волошки – в полі, і волошки – в вишині...
Там чорнозем – з усіх найкращий.
Там небо – чисте, люд – прекрасний.*

*Й дивується уся країна:
Це – моя маленька Батьківщина!*

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Трипільська культура – перша хліборобська цивілізація

Редколегія 7 класу

5 лютого 2013 року учні 7 класу провели тематичну лінійку на тему «Трипільська культура – перша хліборобська цивілізація». Присутні дізналися про «особливу неолітичну культуру», як влучно означив трипільську археологічну культуру її першовідкривач Вікентій Хвойка. Він народився у невеличкому чеському місті Семіні. Після закінчення комерційного училища, переїхав до Праги, захопився вивченням давньої історії та старожитностей. У 27-річному віці Хвойка переїхав до Києва. Тут викладав німецьку мову та малювання, але ці заняття не приносили йому особливої втіхи. Він дедалі частіше повертався до свого захоплення стародавньою історією, почав пильно стежити за земляними роботами в Києві. У серпні 1893 р. Вікентій Хвойка, стежачи за розкопками, здійснюваними по вулиці Кирилівській, помітив у розрізі гори на глибині 19 метрів круглу жовтувато-білу пляму, яка зблиська видалась йому бивнем мамонта.

Сучасні кордони України Кордони Румунії Кордони Польщі

Завдяки Вікентію Хвойці було відкрито Кирилівську палеолітичну стоянку поблизу центра Києва. У березні 1897 р. він узявся до розкопок поблизу села Трипілья. У великій кількості дослідник знайшов кістки тварин, фрагменти жител. Було виявлено залишки кераміки, розписаної червоною і чорною фарбою. Пізніше археологами було знайдено десятки поселень-гігантів, найбільша з яких – Тальянка.

Виявилося, що трипільці мали малюнкове письмо. Зразки цієї давньої писемності знайдено в одному із найбільших поселень – Майданці. Представники цієї прадавньої культури вже використовували колесо: під час розкопок вчені знайшли іграшки на коліщатках. Житла трипільців були вкриті бездоганно прогладженою штукатуркою та пофарбовані. Трипільська конструкція хати зберігалася в українському селі аж до XIX століття.

Трипільська культура зробила вагомий внесок у формування сучасної культури України, оскільки Трипілья – це перший хліб, перший метал, початок землеробства на теренах нашої рідної землі.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Шахи – стародавня індійська настільна гра, що має цікаву історію. За легендою, винахідником шахів є індійський брамін. За свій винахід він попросив у раджі, який був у захваті від нової гри, начебто незначну нагороду: стільки пшеничних зерен, скільки вмістить шахова дошка, якщо на першу клітинку покласти одне зерно, а потім кількість зерен подвоювати. Виявилось, що зерен потрібно 18446744073709551615 (18 квінтильйонів 446 квадрильйонів 744 трильйона 73 більйона 709 мільйонів 551 тисяча 615). Стільки й не знайти!

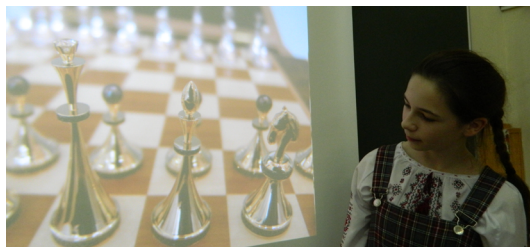
Шашки – відома та не менш цікава настільна гра. Так, під час розкопок у Єгипті було знайдено шашкову дошку зі схожими одна на одну фішками й виявлено кілька зображень людей у процесі гри. В «єгипетські» шашки грали не тільки фараони, а й прості люди, причому за відсутності дошки – прямо на землі на розкресленій від руки сітці.

Шахи та шашки поєднують в собі елементи

мистецтва, науки та спорту. Такі настільні ігри мають і важливе значення: сприяють розвитку концентрації уваги, вмінню долати труднощі, планувати власні дії та логічно мислити.

22 січня у 6 класі відбувся традиційний для обл-комплексу шашко-шаховий турнір. Захід розпочався із привітання учасників змагань та жеребкування. Під час турніру вболівальники переглянули презентацію «Історія шахів та шашок», відпочили під час музичної паузи та розв'язали цікаві ребуси. Переможцями у номінації «Шашки» стали Гуйван Олександр (I місце), Боєвець Дмитро (II місце), Ніщименко Дар'я (III місце). У номінації «Шахи» перемогли Федун Олег (I місце), Заворітній Іван (II місце), Руденко Віталій та Якубенко Ярослав (III місце). Вітаємо всіх учасників та бажаємо нових перемог! Сподіваємось, у наступному році наш традиційний турнір стане цікавішим та пізнавальнішим.

Бєбіх Анастасія, 6 клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Моральні принципи сучасної молоді

*Краса душі людської, щирі почуття –
це те, що називають «Найкращий дар життя»!*

Нам не потрібно бути богами на землі,

І треба розуміти, що ми тут не самі.

Ми знаємо, що ми Люди, нам треба пам'ятати:

Лише в добрі й любові ми зможемо існувати!

У світі безліч злого, багато сліз, нещасть...

Та в серці не потрібно ніколи зла тримати!

Ярослава Шило

Сьогодні як ніколи актуально постало перед нашим суспільством питання моралі. Виникнення сучасних засобів інформації, які є загальнодоступними та нерідко відверто і цинічно пропагують аморальність, поставило нас перед проблемою вибору

правильних орієнтирів та пріоритетів. Межа між хорошим і поганим, добрим і злим дедалі прозоріша. На перший план виходить користь, меркантильність, егоїзм. Але неодмінним атрибутом здорового суспільства була і залишається людина, вихована згідно моральних принципів, відшліфованих мудрістю та досвідом багатьох поколінь.

Важливою проблемою етичності сучасного юнацтва вважають відсутність милосердя та чуйності. Лишилось небагато людей, які подадуть милостиню бідняку чи каліці, допоможуть сиротам та обездоленим, поспівчують ближньому. Надворі лише крик, бійки, п'янство та наркотики. А що можна очікувати від людей, котрі ненавидять самі себе, примушують свою душу страждати через тіло? Нічого доброго. А діти беруть приклад з вулиці, з батьків. Виростаючи, вони віддзеркалюють світ, в якому дорослішали. Будучи без добра і без світла, наше майбутнє сприймає грубість, байдужість та насильство як належне. І з та-

ОСОБЛИВА ДУМКА

кої малечі постають чоловіки й жінки, що не цінують нічого, крім зла. Найкращий взірець для наслідування - юнацтво. Юнь, на жаль, забуває що не одяг, макіяж та зачіска красять людину, а добрі діла. А добра стає все менше...

Моральне виховання людини розпочинається в сім'ї та продовжується у процесі становлення особистості. Його основу складають загальнолюдські та національні цінності, моральні норми. Моральне виховання передбачає формування почуття любові

до батьків, вітчизни, правдивості, справедливості, чесності, скромності, милосердя, готовності захищати слабших, шляхетного ставлення до жінки, благородства, інших чеснот.

Спробуйте визначити, скільки чеснот

із вищеперерахованих ви маєте? Чи замислювалися ви, що потрібно суспільству, щоб воно знову почало чітко розрізняти добро і зло, порядність і підлість?

У нашій гімназії з першого дня нам намагаються прищепити моральні принципи людини, яка є чесною, справедливою, милосердною, яка вміє співчувати та подава-

ти руку допомоги, шанобливо ставиться до інших, особливо до дорослих. Але в умовах гімназії, мабуть, не важко бути людиною правильних моральних орієнтирів: нам не потрібно виборювати своє право за кращі умови проживання та навчання, вони доступні нам однаково, і наші досягнення залежать тільки від нас.

На жаль, доросле життя часто ставить нас перед вибором: бути егоїстом, спокійно проходити повз чужі проблеми та йти до своєї мети чи зупинитися, простягнути руку допомоги. Саме тоді ми зрозуміємо, якими є ми та чого варті наші переконання.

Поліна Медяник, 11-Г клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Місце подвигу — Афганістан

Ти – вічний біль, Афганістан,

Ти – наш неспокій.

І не злічить глибоких ран

В борні жорстокійшій

І не злічить сліз матерів, дружин, дітей –

Не всі вернулися сини із тих ночей...

го у 10-Г класі. Серед запрошених були наші співвітчизники, котрі брали участь у бойових діях на території Демократичної Республіки Афганістан: військовий радник афганського полку, штурман-оператор, на рахунку якого 128 бойових вильотів, полковник Муханов Костянтин

Васильович та військовий льотчик I класу, що здійснив близько 300 бойових вильотів на винищувачі МіГ-23, майор Недбальський Віталій Наумович, які є членами Співки учасників бойових дій і ветеранів військової служби м. Кіровограда.

Десятикласники під час бесіди дійшли висновку, що необхідно пам'ятати про воєнні події в Афганістані та їхню ціну, щоб відвернути можливі війни у майбутньому.

Редколегія 10-Г класу

1989 року війська СРСР назавжди покинули республіку Афганістан. Цю пам'ятну подію в рамках свята воїнів-інтернаціоналістів відзначають в Україні 15 лютого.

На території Афганістану радянські війська знаходились протягом дев'яти років одного місяця та дев'ятнадцяти днів, починаючи з 1979 року. У травні 1988 р. переходом через Термезький міст підрозділів під командуванням генерала

Громова розпочався вивід військ із країни, що тривав 9 місяців. 15 лютого 1989 р. останній підрозділ 40-ї армії СРСР покинув Афганістан.

Цій події було присвячено відкритий захід, проведений 12 люто-

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ:

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ об'єднанні, тираж 40 екз.